

sættes ny Bolværker ved Kanalerne, hvor der skulde være stensatte Rajer, besluttede sig til at bygge paa et Bæleunderlag. Jeg tror ikke, at man saaledes gaafte i Almindelighed, som det ærede 3dje Medlem for København i Gaar syntes at være tilbøjelig til, bør gaa ud fra, at det en Gang for alle er slaaet fast, at der ikke maa benyttes Træunderlag ved saadanne Byggeföreiager.

Mens jeg har Ordet, vil jeg blot endnu tillade mig at rette en Blyksning til den ærede Indenrigsminister, som her har kunnet føre en Bevilling igennem, der endog er større end den, han oprindeligt havde ønsket, men som han gaafte vist havde erklæret sig særdeles tilfreds med. Samtidig synes det at skulle lykkes ham at faa hele Jærnbaneadministrationen bragt i Orden. Den ærede Minister staar da nu i dette og i det andet Ting fast som en sand konstitutionel, for ikke at sige parlamentarisk Minister.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Det kan det ærede Medlem vel ikke have noget imod, hvis det skulde være Tilfældet. Om han ogsaa skulde være derimod for sit eget Bedkommende, kan han dog umulig finde det principielt galt, antager jeg. Jeg tror i øvrigt ikke, han har Ret, og jeg ser i alt Fald ikke Forholdet paa den Maade.

Der bliver ved denne Bygning ikke fastslaaet noget bestemt Princip. Jeg mener, ikke, at der er Grund for mig til at komme ind paa det specielle Punkt, der blev omtalt i Gaar angaaende Bæleormen, der blev nævnt som en Mulighed, maaste som en Søndshynlighed, som et Moment blandt flere til at vedtage den større Bevilling, som jeg gaafte vist ikke har søgt, da jeg indbragte Forslaget, men som var nævnt i det Projekt, der var udarbejdet af Regeringens Ingeniør. Jeg mener at kunne indskrænke mig hertil, saa meget mere som jeg har en Dagsorden i det andet Ting, der i Øjeblikket ikke kan arbejde, fordi jeg ikke kan være til Stede.

Fusning: Jeg skal i stor Korthed svare det ærede Medlem; naar han spurgte, om jeg vilde anse det for rigtig, at fremtidige Havnebygningsarbejder her i Landet ikke skulde udføres med andet end med Murværk, Beton eller lignende. Jeg vil sige, at det kunde aldrig falde mig ind; thi der er ikke nogen som helst Fare for Bæleorme i Havnene i vore Fjorde, idet Fjordene faa meget stort Tilløb fra Vand, hvorved Vandet i dem bliver Brakvand; i Havne, hvor der er stærkt brakt Vand, kan man være sikker paa, at

der slet ikke kommer Bæleorm. Men alle de Steder i Landet, hvor der ligesom her er Saltvand, vil jeg nødig gaa med til at bygge paa Træunderlag; thi kommer der en Gang Bæleorm, vil det være yderst vanskeligt, naar der staar en saa stor Bygning oven paa Træunderlaget som en Jærnbro, at faa et nyt Fundament anbragt. — Det ærede Medlem nævnte, at da man her i Byen byggede Rajmurene omkring Kanalerne, byggede man Stenmure ovenpaa Bælefundamenter. Ja, der kunde man nok gøre det; thi der ville Bæleormene nok blive borte; de kunne ikke leve der. Efter de sidste Erfaringer, man har gjort her i Landet, nemlig at man paa 3 Aar har faaet Havnebygningsarbejder i Bramsnæs Vig saaledes angrebne af Bæleorm, at de saghyndige ikke tør foretage en Fortsættelse af Arbejdet der, tror jeg nok, at man skal betænke sig paa at bevilge Penge til at bygge paa et saadant Fundament i et saadant Forband, som der her er Tale om.

Det. Hansen: Skønt det gør mig ondt for de 215,000 Kr., som efter min Mening gaar unyttigt ud af Statskassen, glæder det mig dog, at man nu med Hensyn til Bæleormen siger det samme som med Hensyn til Moren i Schillers „Tiesco“: „Moren har gjort sin Tjeneste, og Moren kan gaa.“

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 34 Stemmer mod 4.

Formanden: Det gaar nu til Konsejlspræsidiat, da det er færdigt fra Rigsdagen.

Man gif derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.